

Jørgen Teller

Travelogue

LEAKY MANSION

Med *Travelogue* (eller den grekiska definitionen *Odoiporikó*) firar Jørgen Teller 25-årsjubileet av sin första CD-release med det elektroakustiska verket *MY INNER EAR*, uruppfört inuti The Roundtower i Köpenhamn för ett 8.1 högtalarsystem. Det är en intressant och nästan överväldigande introduktion av Tellers verk för den nyinvidge – 2 timmar och 34 minuter av resande i Tellers historia.

Som albumtiteln för trilogin antyder verkar platser och rörelse helt klart ha stor betydelse för Teller. På kompositörens hemsida berättar han om »resorna« som inkluderar ett byte av studio, en plats han ägnat 22 år av sitt skapande, besök på KSYME (Contemporary Music Research Center) i Athen och IAC (Inter Arts Center) i Malmö samt om ett och ett halvt år av resande genom Köpenhamn, Århus, Jyderup, Malmö, Athen och Heraklion. Något som kanske också hörs i hans musik som till stor del ger en känslan av att vara i ständig rörelse.

Den första delen i trilogin består av tre helt nya akusmatiska/elektroakustiska kompositioner av fältinspelningar/soundscape, vibrafon, violin, kretensisk lyra och solo-keyboard-sampler med inspelningar av elgitarr. Det första spåret, *PLANEZ's*, gör sig bra i stereoformat med tanke på dess ursprungliga framförande för 42 högtalare på IAC 2017. Här ger Teller elgitarrerna nästan eget liv, likt insekter som snabbt

rör sig och kommunicerar. Det är organiska verk, där ljuden och instrumenten pratar med varandra. *EBB Cut* är nästan lite jazzig, men också periodvis påträngande med de skarpa, högfrekventa bearbetningarna av elgitarrerna som sedan leder in i ett dovt, mörkare ljudlandskap. Särskilt på första skivans avslutande spår, *TIDE*, drar de vågliknande rörelserna in en i ljudlandskapet likt gravitation.

Vidare in i CD nummer två presenteras ytterligare tre verk som alla inkluderar processade passager med inspelningar av bland annat accordeon, violin, trummor, saxofon och bas. Vart och ett av verken är baserade på inspelningar av specifikt utvalda och noterade harmonier, med Teller som dirigent.

Det känns som att kastas ut i ett kosmos av stjärndamm, fast i slowmotion. Man kan nästan se hur mörkret och ljuset omsluter en. Det är svårt att föreställa sig alla de instrument som verken består av då det som hörs ger intrycket av rymd och galaxer. *J in danger* låter nästan som ett minne, där fragment av en värld då och då träder in i atmosfären och påminner om vad det en gång var. På *Feurich Move* blir ljudens härkomster dock ännu lite tydligare med pianots kropp som tillkännager sig, elgitarrernas toner som hörs på distans, instängda röster som försöker ta sig ut. Liket materia som sakta börjar ta form.

På den tredje och avslutande skivan får vi höra två verk, *TBONE SYNTHI for Xenakis*, som är av mer elektronisk karaktär än något av de tidigare verken i trilogin, men med närvaro av trombon som töjs och

sträcks ut i alla möjliga former för att ibland få återgå till sin naturliga karaktär. Slutligen kommer vi till *ON/OFF*. Ett noisigt sorti som rör sig mellan syntljöd, subrytmer och spektrala klanger som liksom hänger i luften vilket får mig att tänka på både Stockhausen och Else Marie Pade.

Sedan sin debut med *My Inner Ear* har Teller hunnit med flertalet skivor (*Delete Nature Convert Today* från 2001, *Signals In Development* från 2003, *The Stream Corner* från 2011 och *Ultramatin Karla* från 2012 för att nämna några). En diskografi som innehåller en bred variation och stilistisk blandning med inslag av jazz, rock, avant-garde, elektronisk och elektroakustisk musik.

Men något som slagit mig efter att ha lyssnat på *Travelogue* och bekantat mig med andra verk av Teller, är hans finkänslighet för de »små« ljuden. Det är rumslig, rörlig och organisk musik, där det låter som om han tar väl hand om vartenda ett av ljuden. Det är en speciell samling verk, en inbjudan in i Teller-universum.

Kajsa Lindgren